

Poesis

Așteptare

Când trupul meu se hrănește
cu dragostea ta
simt cum o ploaie de frunze
acoperă copacul crescut
în inima mea
în așteptarea ta
să mă naști
la vreme de toamnă

Șoapte de iubire

Vorbește în șoaptă
Șoptit la ureche
Murmur
Buze către buze
Atunci când îți rostești
Iubirea

Trupul ei
Ca o coală albă
Pe care tăcerea scrie
Un poem
despre condiția umană

Fata cu cățelul vesel

Nici Munții Rodnei
Nici Munții Gutinului
Nici Apusenii cei mult lăudați
Nu pot atinge
frumusețea ta
cu aripi desfăcute
în plinătatea Cerului

Nici privirea suprafirească
a florilor de salcâm
curgând spre mine
Nici florile castanilor
zâmbind spre cer
Nu au măreția atât de simplă
a prezenței tale arzând
în chip de femeie

În preajma mea parcă
toată lumea aleargă
să vadă
pe marginea lacului
Fata cu cățelul vesel
pășindu-mi iubirea

Echilibru

Buzele tale mă hrănesc
Precum florile învelesc
albinele în dansul lor
asemănător unui preludiu erotic

Râsul tău se îngemănează
cu susurul râului
de fiecare dată când
îți șoptesc la ureche
câte-o dorință însoțită
de un sărut
pe gâtul tău

de gazelă captivă
îmbrățișărilor mele

Cred că soarele
ar cădea de pe cer
dacă te-ai desprinde
din taina iubirii
ce ține în echilibru
lumea

Extatic

Apa să te mângâie
cu blândețe
când intri ca într-o scăldătoare
în inima mea

Trupul tău ca o Insulă a Fericitorilor
ivindu-se dintr-o mitică mare
Să-l întâmpin
cu buzele înflăcărare
ce ți-au uitat gustul
Dulceața zeilor să
o cunoască din nou

Extazul întâlnirii dintre
apă și foc
să ne facă să creștem
ca un tot
În dialogul tăcut
al trupurilor noastre

Sufletul tău

M-am născut într-o lume
azi deja pierdută
sub dărâmurile ideologiilor
O lume în care tatăl era bun
Mama iubitoare
Copiii se credeau fericiți
Bărbatul era bărbat după trup
Iar femeia se bucura
de feminitate în corpul ei

În fluiditatea scurgerilor identitare
Îmi explic mai ușor de ce
de fiecare dată
când trupul tău
îl doresc
Un suflet pereche
parcă
umple lumea mea citadină

Prezența ta

Doar prezența
Simpla ta prezență
dă sens
lumii intrată în derivă
măcinată de vidul rețelelor sociale
bălăcindu-se în uitarea morții
setându-se post-paradisic
în arderile întunecate ale ființei

doar prezența ta
mărturisind că în orizontul iubirii
neantul nu există

Chipul tău ca o icoană

Trupul meu seamănă
tot mai mult
cu o clepsidră ce măsoară
viața lumii
peste care numai prezența ta
pune pecetea nesfârșirii

Curgem în interval ca două
flăcări ce se înalță
în focul primordial
lăsând în urmă scânteii
care coboară în lutul
ce dă consistență lumii

Chipul tău ca o icoană
îmi cere să te strâng în brațe
să nu-mi scapi nici dincolo de lume

Intrarea în poveste

Ea visându-se
cu capul răzimat
de frunzele colorate
coborâte spre închinare
la rădăcina copacului
ascetic îndreptându-și
ramurile dezgolate
spre cer

Dorul lui învins
de dorința de a alerga
prin pădure
De a simți
sângele fierbinte
al căprioarei hăituită
în vânatoarea iubirii
Soarele îi părea rece
ca o pulsiune
de a gusta din
carnea crudă
a unui vis
ce uită să se împlinească

Doar degetele ei
coborându-i pe chip
cu o tandrețe asemănătoare
apropierii buzelor
ce sărută o icoană
Sparg tăcerea
unei povești de dragoste
neterminată

Sandu FRUNZĂ

* Sandu Frunză este autorul
volumele de versuri *Iubirea ca un vis
infinit dăruit unei clipe* (Eikon, 2023),
Dulcea mea toamnă (Neuma, 2024) și
Nostalgii (Neuma, 2024).